

Un privilegi (i SHS 163 al 168).

Un relat de: [Joan Colom](#)

Un privilegi poc merescut: haver conegut en Joan Margarit, actual *Premio Cervantes*. Una minusvalidesa de la qual en sóc parcialment responsable, per desídia: ser incapaç de penetrar en el món màgic que —suposo— amaga la poesia, fins i tot en la de Joan Margarit, que diuen que és planera i concreta, just en les antípodes d'autors tan críptics com, per exemple, Salvador Espriu.

Fa mig segle vaig tenir Joan Margarit de professor de Càlcul d'Estructures en la ETS d'Arquitectura de Barcelona, fent tàndem amb el seu inseparable col·lega Carles Buxadé. Tots dos havien estat pioners, almenys en Catalunya, de la utilització d'ordinadors (voluminosos IBM que s'alimentaven amb targetes perforades de cartolina) en el càlcul d'estructures. Recordo que en 1968 (als trenta anys!) va guanyar la càtedra d'aquest departament, i els deixebles de la primera promoció del Pla d'Estudis de 1964 vam anar a rebre'l al baixador del Passeig de Gràcia, quan tornava de Madrid. Crec que va ser en aquella ocasió quan vaig assabentar-me que en Margarit també era poeta, i que tenia un recull de poemes publicat, "*Doméstico naci*".

Tres anys després jo estava força desanimat per la triple circumstància de tornar d'una mili de quinze mesos a Ceuta, sense els dos permisos de què havia gaudit tothom, per tenir antecedents policials, haver perdut una mitja novieta en aquest llarg parèntesi i haver-me trobat amb un panorama professional decebedor a Barcelona: tots el companys de promoció, que s'havien lliurat de la mili o havien fet Milícies Universitàries, ja agrupats en equips més o menys estables i treballant a tot o a mig gas. Pensant que si canviava d'ambient almenys no veuria tot el dia la cara de preocupació dels meus pares, m'havia anat de Les Corts a Sarrià, a viure temporalment al pis que un amic havia posat en venda. Un matí vaig anar a desdejunar a un bar, crec que per la plaça d'Artós, on vaig coincidir amb Joan Margarit. Ens vam saludar i em va preguntar, suposo que per cortesia, com m'anava la vida, i a mi em va faltar temps per deixar-li anar, amb tot luxe de detalls, la meva batalleta personal, perquè veiés que, si no era la persona més desgraciada del món, poc n'hi faltava. En Margarit, sense alterar-se i com si el que m'explicava no tingués massa importància, va dir-me que la vida, de vegades, et posa en situacions difícils, i que no hi ha més sortida que acceptar la realitat i intentar remuntar-la. Ell i la dona s'havien trobat que la filla d'un any tenia una estranya malaltia que no només comportaria retard mental sinó nombroses limitacions físiques, com no poder desplaçar-se sino era en cadira de rodes o amb l'ajut de crosses. No puc recordar si ja li havien diagnosticat la Síndrome de Rubinstein-Taybe, que he trobat gràcies a Google, o encara anaven de metge en metge intentant esbrinar què li passava a aquella nena, però el que vull deixar palès és la lliçó que em va donar, segurament sense proposar-s'ho. En Joan Margarit és aquest homenot. I la filla, qui trenta anys més tard es moriria i seria recordada en el recull de poemes "Joana".

Pel que fa a aquest últim premi i tenint en compte que quatre dies abans li van concedir al basc Bernardo Atxaga, també escriptor bilingüe, el *Premio Nacional de las Letras*, em pregunto si això forma part d'alguna estratègia de conciliació amb les "nacionalitats" dissidents, per esborrar de la memòria col·lectiva la mala llet del Borbó en la seva intervenció en els mitjans, el 3 d'octubre del 2017. I també em pregunto que farà Joan Margarit el 23 d'abril, quan se l'espera a Madrid, a la cerimònia de recollida del premi, de mans del Borbó, que normalment es clou amb un discurs a càrrec del guardonat.

Exclusiu per als aficionats als Sudokus Hexagonals Simètrics:

— Les opinions i suggeriments que creguis que poden interessar a tots els jugadors, envia'ls com a Comentaris al present Relat.

— Les demandes d'arxius i les consultes relatives a la resolució de SHS concrets, envia-les a l'adreça joancolom47@gmail.com.

— Si vols anar al primer relat de la sèrie amb enllaços als SHS, per assabentar-te de les regles del joc o del procediment de resolució aconsellat, [fes clic aquí](#).

— Si vols l'arxiu PDF amb la Plantilla Hexagonal (full pautat per a 6 SHS), [fes clic aquí](#).

— Si vols l'arxiu PDF amb els SHS 163 al 168 (enunciats i solucions), [fes clic aquí](#).